

ere ringe; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at hele dette Spørgsmaal om Lønningerne til Underdommerne og de andre Embedsmænd, som Kommissionsforslaget omfatter, har Kommissionen jo ikke kunnet tage nogen som helst Bestemmelse om eller tage med ind under sine Overvejelser. Det maa efter min Mening blive det kommende Udvalgs Sag at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, om man paa Grund af Underdommernes lavere Lønning vanskeligt kan tage dem med. Jeg vil anse det for rimeligt, at Ministeriet søger at forbedre disse Lønninger, hvis vi komme til det Resultat, at vi overhovedet skulle lovgive paa dette Omraade. En saadan Lovgivning finder jeg rimelig og naturlig; men ganske vist, saaledes som Lønningerne ere, skal jeg villigt indrømme, at det kan være vanskeligt nok at gribe saa langt ned, som man har gjort.

Man har i Kommissionen fra enkelte Sider gjort opmærksom paa, at det kunde have sin Vanskelighed ude omkring i mange Provinsbyer at undvære den Sagkundskab og Dygtighed, som disse Underdommere kunde tilføre de Institutioner, til hvilke de ere knyttede. Det tror jeg nu ikke har saa meget paa sig. Jeg tror, at man i vore Provinsbyer nok vil finde Folk, der kunne være skikkede til indenfor disse Institutioner at indtage den Plads, Dommerne nu indtage; i de største af disse Institutioner har man jo som oftest knyttet til sig en juridisk Konsulent, som kan tage de rent juridiske Spørgsmaal op til Afgørelse.

Jeg maa maaske her indskyde, hvad jeg glemte før, da jeg omtalte Lønningerne; at man skulde jo ikke synes, det var saa umuligt at komme over dette Punkt med de lave Lønninger, naar man ser, at samtlige Dommeres Indtægter af Forretningsvirksomhed er 57,000 Kr. Man skulde efter dette Tal ikke synes, at det vilde være saa vanskeligt at komme ud over den Anke mod Lovforslaget.

Jeg skal for øvrigt ikke komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser og de Ændringer, der ere vedtagne i Folketinget, og som for Resten ikke allesammen forekomme mig at være Forbedringer. Man kan jo sige sig selv, naar man ser hen til det Tidspunkt, vi nu ere naaede til, at Lovforslaget ikke kan gennemføres i Aar. Jeg vil da henstille, at Regeringen, hvis man kommer med det næste Aar igen, hvad jeg antager, da vil forelægge det i dette høje Ting, og at man saa specielt tager dette Spørgsmaal om Lønningsvil-

kaarene op. Jeg antager, Lovforslaget bliver forelagt i dette høje Ting næste Aar. Maaske maa jeg i den Anledning gøre en Bemærkning, som ogsaa tidligere er gjort her i Tinget. Det forekommer mig, at man ikke rigtig fra Regeringens Side har Øjet aabent for Arbejdets Deling imellem Tingene, om jeg saa maa sige. Vi sidde nu her midt i Maj Maaned snart, komme vel ikke hjem før midt i Maj Maaned, og det forekommer mig, naar jeg ser paa den Række af Forslag, der er forelagt nede i Folketinget, i Forhold til den Række, der er forelagt her, at man med nogen Grund kunde have delt Arbejdet mellem de to Ting paa en rimeligere Maade. Jeg ved meget godt og er enig med Regeringen i, at med Hensyn til store finansielle Forslag vil det selvfølgelig være rigtigt vedblivende at forelægge dem i Folketinget; men vi staa her overfor et Forslag, som man med ligesaa god Grund kunde have forelagt for lang Tid siden i dette Ting, og det samme gælder om flere Forslag, som ere forelagte i Folketinget, men som ligesaa godt kunde være forelagte her i November og December Maaned. Chancerne for at gennemføre dem vilde da have været saa meget større, og man havde saa rimeligvis ikke behøvet at have siddet disse halvanden Maaned, hvad der i og for sig forekommer mig at være urimeligt, fordi man i den danske Rigsdag burde kunne tilendebringe sit Arbejde til 1. April. Hvis man delte Arbejdet noget rimeligere mellem de to Ting, tror jeg, at man ogsaa kunde komme til, at man virkelig kunde slutte Rigsdagen den 1. April, og jeg skal henstille til den højtærede Konseilspræsident og til Regeringen at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt, at Landstingets Arbejdsstof kunde blive lidt mere rigeligt før Januar og lidt mindre rigeligt efter April.

C. C. Andersen: Jeg kan paa min Gruppens Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til videre Fremme. Det gaar væsentligt ud paa at give Administrationen en Oversigt over de Bierhverv, Statens Tjenestemænd ere Indehavere af, ligesom det giver Administrationen Ret til at skønne over, hvorvidt disse Bierhverv ere forenelige med de Hverv, som disse Tjenestemænd skulle udføre i Statens Tjeneste. Endvidere indeholder Lovforslaget Bestemmelser, som forbyde visse højere Embedsmænd, deriblandt fast ansatte Dommere, at staa i Tjenesteforhold til erhvervsdrivende Interessentskaber eller lignende Sel-